

Чого мені журитися?  
Якая подоба?  
А чи пан я? А чи дука?  
А чи хлібороба?

Чого мені журитися?  
Якої неволі?  
Що добра я не згадаю,  
А горя доволі?

Чого мені журитися?  
Якої нетечі?  
Що не чув я ізмалечку  
Ласкавої речі?

Чого мені журитися?  
Того хіба ката,  
Що я вік свій потираю  
Вугли в чужих хатах?

Хіба тії побиватись  
Хорошої вдачі,  
Що насушник достається  
Мені, як собаці?

Нехай тії поважнії,  
Статечнії люде  
Побиваються за більшим;  
Мені й мого буде!

Нехай живуть пароньками,  
Діток наживають;

Мені жаби весільної  
В левадах співають.

Занудила самотина, —  
Піду до шинкарки  
Та й засяду у порогах  
З десятої чарки.

Так чого ж тут журитися?  
Якого ще біса?...  
Простягнуся ж десь, як пес той,  
В морози під лісой.

---